

TÄNA

VALGE DAAMI AJALEHT

TÄNAV • ÄRI • NÕUANDED • AJAVIIDE

**Haapsalu
Valge Daami aja
kultuurikava.**
Lk 8

**Margus Välja
reportaaž
kunagise
menubändi
Alfa-C
proovisaalist.**
Lk 6-7

**Kuidas sünnib
igal aastal
Valge Daami
legendi
lavastus?**
Lk 4-5

Raudteejaamas saab kaeda ümberehitatud mootorrattaid

Laupäeval rivistatakse Haapsalu raudteejaama perroonile ligi sada erilise värvilahendusega või muud moodi silma paistvat mootorratast, millest vanemad on aastaist 1970–1980.

Enriika Liiv

„Kõik võivad tulla nii vaata-ma kui ka osalema. Kui sul on vähegi poest ja tehast erinev ratas, võid vabalt ka samal päeval kell 12 kohapeale tulla ja see näitusele panna,” julgustas korraldaja Meelis Palm üritusest osa võtma.

Palmi sõnul oli möödunud aastal näitus suure külastatavusega, perroon oli rahvast paksult täis. „Esinesid ka trikiratturid, keda loodame näha tänavugi,” avaldas ta.

Tsiklist silmarõõm

Mullu oli näitusel üle 60 ratta, tänavu loodab korraldaja näha ligi sada erilist ratast.

Näitusel olevate tsiklitega proovisõitu teha ei saa, küll aga on kohapeal seadeldis *wheelie machine*, kus saab pingi külge fikseeritud mootorratta selga istuda ja gaasi andes proovida, mis tunne on, kui esiratas õhku tõuseb.



Mullune tsiklinäitus Haapsalu raudteejaamas.

ARVO TARMULA

„Näituserattad on ikka silma nuumamiseks, kombeks on, et võõrast ratast näppima ei min-da,” ütles Palm.

„Kõik oleneb fantaasiast, rõh-ku pannakse muidugi peamiselt välimusele – tihtilugu on rattale ehitatud täiesti uus raam ja lisa-tud teiste rataste komponente,” ütles Palm.

Müristaja klubis kontsert

Kuna mootor jääb samaks, öel-dakse ratta mark hiljem just selle järgi.

Ümberehitatud tsik-lite näitusel osalemise eeldus on, et peale oma erilise välimuse on ratas ka sõidukorras. „Piisab sellestki, kui ratta auto-traileris kohapeale tood, kuid näitusepaika peab sellega ise sõitma,” täpsustas Palm.

Näitusel on nii uuemaid kui ka vanemaid rattaid aastaist 1970–1980. Osalejaid on üle Eesti, kuid reklaami on väljapanekule

tehtud ka Soomes. „Eks hiljem ole näha, kes kohapeale tule-vad,” ütles Palm, kes korraldab üritust oma põhitöö kõrvalt vabast ajast.

Näituse lõpus valitakse välja parimad seitsmes kategoorias, samuti valitakse rahva lemmik ning erilism värvilahendus. Õhtul on järelepidu Müristaja MC klubihoones Sadama 30, kus esinevad rokkmuusikud. Ürituse tarbeks on tellitud ka T-särgid, mida saab kohapealt osta.

Ümberehitatud tsiklite näitusel osalemise eeldus on, et peale oma erilise välimuse on ratas ka sõidukorras.

Ümberehitatud tsiklite näitus on välja kasvanud Läänemaa ratturite näitusest ja kokkutule-kust, mis peeti korraldaja sõnul esimest korda kuus-seitse aastat tagasi.



K.MET AS on traattooteid valmistav ettevõtte Kõmsis Läänemaal, asutatud 1991. Meie klientideks on üle 100 firma Eestis, Põhjamaades, Balti riikides ja Austrias.

Vajame oma meeskonda

METALLITÖÖLISI

Töökoht asub Kõmsil.

Kandidaadilt eeldame:

- * tehnilist taipu
- * täpsust
- * iseseisvust ja pingetaluvust
- * valmisolekut meeskonnatöös
- * valmisolekut vahetustega töös

Omalt poolt pakume:

- * väljaõpet kohapeal
- * konkurentsivõimelist palka

Kasuks tuleb keevitusoskus

Sooviavaldus koos CV ja palgasooviga saata aadressil K.MET AS, 90102 Kõmsi, Hanila vald, 90102 Läänemaa, või e-posti aadressil kaupo@kmet.ee. Info telefonil 504 9538

Valged Daamid koovad öösel valget pitsi

Reede õhtul kell kümme alus-tavad Haapsalu pitsikeskuse Valged Daamid öökudumist, mis lõpeb siis, kui jaks rauged või isu täis saab.

„Kuduma peab eelistatult val-get pitsi, aga kindlasti kootakse ka midagi muud – me ei pane kätt ette,” ütles Haapsalu pitsi-keskuse juhataja Mirje Sims. Märksõnaks on Simsi sõnul valge riietus, eriti just valged kleidid nagu meie linna Valge-tele Daamidele kohane.

„Kindlasti pole me kvantiteedi peal väljas. Pigem hea seltskond, head mõtted ja midagi Haapsalule väga omast, kudevad naised – see on meie eesmärk linnakülastajatele elamust pakkuda,” ütles Sims.



Öökudumine on pitsikeskuse nobenäppudele lihtsalt üks teist-moodi kokkusaamine ja toimub päris esimest korda. „Koome mõnuga ja täpselt nii kaua ja nii

palju, kui tuju on, osalema on oodatud kõik soovijad,” kutsus Sims.

Pitsikeskuse uksed on avatud ja selle muuseumi külastus on

Pitsikeskuse juht Mirje Sims (keskel) kutsub reede õhtul ku-duma.

ARVO TARMULA

sel ööl piletita. Kell 22 tuleb ko-hapeale musitseerima Elen Gill. Pühapäeval on Mikhli pargis Haapslu IV pitsipäev.

Enriika Liiv

Helpific aitab vaimse tervise-häirega inimesi tööturule

Reedel saavad huvilised kul-tuurimaja esisel osaleda Helpi-fic-tuuril, mis tutvustab, kuidas aidata moodsa info- ja kommuni-katsioonitehnoloogia abil vaim-se tervise häiretega inimesed tööturule. Näpunäiteid jagatakse ka vabatahtlikele, kel soov puu-dega inimesi aidata.

Tuuril kohtutakse tööandjate, avaliku sektori institutsiooni-de ja puuetega inimeste orga-nisatsioonide esindajate ning muude Helpifici-huvilistega, korraldatakse arutelusid ja se-minare ning antakse võimalus interaktiivsel alal oma oskused

ja võimed proovile panna.

Tuuri jooksul paigaldatakse linnaruumi erilised installat-sioonid, kus on kunstilisteks kangelas-eks kuus erivajadusega noort. Puudest hoolimata on nad kõik positiivse ellusuhtu-mise ning mitmesuguste huvide ja teadmistega inividid, kes saavad vabatahtlike abistatuna elada täisväärtuslikumat elu.

Helpific on veebiplatvorm, mis aitab vabatahtlikul abista-jal ja erivajadustega abivajajal üksteist leida. Vaata ka www.helpific.com.

Enriika Liiv

Soffa peab hoovis kirbuturgu

Kirbuturg leiab aset 28. ja 29. augustil kell 11–16 restorani Soffa sisehoovis Vaba tänava poolses alas.

Soffa müügiassistendi Anne-li Jõhvik sõnul on tegu esma-kordse üritusega ja kuna selle-kohased kogemused puuduvad, plaanitakse esialgu müüa enda ja tuttavate kraami. „Müüme kasutatud riideid, jalanõusid ja ka muid kasutult seisvaid esemeid,” avaldas Jõhvik.

Väga suurelt seda üritust ei plaanita. „Kui läheb hästi ja saame positiivset tagasisidet, oleme valmis üritust kordama ja kaasame ka teisi Haapsalu elanikke, kes sooviksid oma



MARIS SANDER

vanu asju müüa,” ütles Jõhvik. Kui palju võiks hoov tulevikus müüjaid mahutada, ei osanud ta öelda. „Meie suures sisehoovis piisab ruumi.”

Kirbuturu korraldamise idee tuli samalaadseist üritus-test Haapsalus ja mujal Eestis.

Enriika Liiv



AVALDUSTE VASTUVÕTT
vabadele õppekohtadele
jätkub 30. septembrini

Kutseõpe täiskasvanud õppijale tsükliõppes:

- puit- ja kivehitiste restaureerimine 2a
- majutustevõtte juhtimine 0,5a
- maaturismi ettevõtlus 2a
- toitlustuskorraldus 1a
- ehitusplekksepp 1a
- hooldustöötaja 2a
- tekstiilitöö 2a

Kutsekeskharidus põhikooli baasil:

- bürootöö 3a
- majutusteenindus 3a
- tisler 3a
- ehitusviimistlus 3a

Üksikud vabad kohad:

- loodusturismi korraldus 2a
- IT-süsteemide spetsialist

Üksikud vabad kohad:

- kokk 3a

www.hkhk.edu.ee



Arhiivipilt muinastulede öölt Aafrika rannas.

ARVO TARMULA

Muinastulede ööd tähistatakse Haapsalus suure lõkkega

Laupäeva õhtul süttivad lõkked üle maailma, nii ka Haapsalus, kus tuleb muinastulede öö tänavu uhkem ja suurem.

Enriika Liiv

Peale suure lõkke on kultuurimaja poolt ka muusika ning toidufestivalilt leitud toitlustaja.

„Suurt tuld pole Haapsalus tehtud, ikka süüdati väiksemad küünlad, me mõtlesime, et lõke võiks Noarootsi välja paista,” ütles Vana Haapsalu Seltsi juhataja Merike Laur, kes võttis muinastulede öö korraldamise Haapsalus enda ja seltsi olule juba kolmandat aastat.

„Möödunud aastal oli üritus väga populaarne, inimesi käis läbi sadades, ka siis oli meil superlõke, mis põles veel ka kesk-ööl,” meenutas Laur.

Tema sõnul ujusid meres rahva pandud küünaldega laevukesed ja õhku lasti ka Hiina laternaid, mida tänavu palutakse mitte kasutada, et mitte tekitada liigset prügi.

Jätke laternad koju

Muinastulede üle-eestilisel korraldajal MTÜ Tuleranda on ekstra palve kasutada lõkkematerjali vaid puitu ning küünalde tarvitamisel tuleks sellest järele jäänud kestad samuti kaasa võtta. „Kogu oma tekitatud prahi võtame pärast üritust kaasa!”, „Ei lase lendu taevalaternaid, õhupalle ega ilutulestikku!”, „Ei saada vette asju, mis põlevad kontrollimatult ja jäävad sihitult triivima, näiteks parv-lõkked,

ujuvküünlad!” seisab kodulehel.

Traditsiooniline lõkete süütamise õhtu on loodud selleks, et öelda: hoiame merd, mis meid ühendab! Sel õhtul süttib Eestimaa randades nii palju lõkkeid, et neid võib näha igast mereäärsest kohast.

„Idealis peaks olema nii, et ühest tulest oleks näha teist tuld,” ütles Merike Laur.

„Siiski on tunne, et paljud pole ikka veel üritusest kuulnud, tore oleks, kui igaüks meist võtaks kaasa kas või väikese küünla ja süütaks selle lähima veekogu ääres,” julgustas ta osalema.

„Möödunud aastal oli üritus väga populaarne, inimesi käis läbi ikka sadades,” meenutas Laur.

Kindlasti ei tasu mere äärde tulemata jätta, kui mingil põhjusel ei saa seal lõket süüdata. „Tulge vähemalt teisi lõkkeid vaatama,” kutsus Laur.

Unistame suurelt

„Kui enamasti mõtleme lõkkeid süüdates minevikule, siis seekord võiks ettepoole, tulevikku vaadata,” ütles MTÜ Tuleranda eestvedaja Mairold Vaik. „Ka sel aastal soovime taas meelde tuletada, et meri, mis meid ühendab, vajab hoidmist. Mõtlesime sel õhtul koos, milline võiks Lääne-

meri ja selle ääres olev vaba riik olla tulevikus.”

Vaigu sõnul on muinastulede ööl, mil koguneb seltskondi, hea arutada, milline võiks tulevikus olla meie riik, kus meil ja meie lastel oleks hea elada. „Kutsume sel aastal muinastulede ööl osalejaid unistama ja kirja pandud tulevikuloost pärast ka teada andma.”

Muinastulede traditsioon on juba 20 aastat vana. Iidetulede süütamise taaselustamine algatati ühel ajal Soomes ja Eestis 1992. aastal. Üle-eestiliseks muutus üritus 2009. Samal aastal loodi ka koduleht. Meie esivanemad on Läänemere ääres elanud juba mitu tuhat aastat, tihti süütasid nad lõkked, et anda märku oma naabritele ja meresõitjatele. Muistsete lõkete meenutamiseks kogunevad kümned tuhanded inimesed igal aastal lõkete süütamiseks mere äärde.

Sellest ajast peale süttivad lõkked igal aastal augusti viimase laupäeva õhtul päikese-loomangul. Sel õhtul moodustunud lõkete kett on liikunud üle Põhjalahe Ahvenamaa kaudu ka Rootsi, nüüd süüdatakse lõkkeid ka Läti randades, Eestis ka siseveekogude ääres.

Kodulehel www.muinastuled.ee on võimalik teistele oma lõkkest teada anda ja kaardilt ka teiste lõkete asukohti näha. Tänavu süüdatakse tuli Haapsalus Aafrika rannas päikeseloojangul, kell 21.30.

Lasteraamatukogus saab õppida unistama

Reedel ja laupäeval saab lasteraamatukogus osaleda lugemisele õhutaja ja jutustaja Agneta Mölleri jutustamisõpitoas, Valge Daami päevaldel keskendub ta unistustele ja unistamisele.

„Mölleri õpitubade eesmärk on elavdada lugemist ning teha seda koostöös raamatukogu, kooli ja koduga,” ütles Läänemaa keskraamatukogu lugejakoolituse peaspetsialist Teele Jurtom. „Oma õpitoas tutvustab ta eri meetodeid, innustamaks ja inspireerimaks lugemist.”

Agneta Mölleri elamustunnid koosnevad suulisest jutustamisest, valjuhäälselt lugemise-
st, massaaži- ja taskulambi-
muinasjutude ettelugemisest
ja muustki säärasest. Agneta
Möller nimetab seda ise „lõbu-
lugemiseks”.

Jurtom kutsus õpitoast osa võtma laste lugemisjuhte ehk lapsevanemaid, lasteadeade ja koolide õpetajaid, loovtegevuse- ja huvijuhte, noorsootöötajaid, raamatukogutöötajaid, kirjanikke, illustraatoreid, lapsi ja teisi. „Jutustamisõpitoa sobib nii eelkooli- kui ka kooliealistele lastele ja nende vanematele,” lisas ta.

Agneta Möller elab Soomes ja on varem Haapsalus esinenud kahel korral muinasjutukonverentsil.

Esimesel külastusel tegi ta praktilise õpitoa, kus tutvustas oma võtteid ja meetodeid töös laste ja raamatutega.

„Teisel korral pani ta aga kõik üksteisele seljamassaaži tegema, ise samal ajal lugusid jutustades, mis on ka üks tema meetodeid,” meenutas Jurtom.

Senine sihtrühm on olnud täiskasvanud, kes tegelevad noorte ja lastega.

Enriika Liiv

Suurte Suuruste e-poe müügipunktis Lahe 12

Augustis naiste suverijete soodne lõpumüük, hinnad alates 10 €. Noormeestele alates suurusest 2XL pakume kooli alguseks teksapükse, päevasärke, T-särke jpm.

www.suursuurus.eu

Avatud T-L 12-16

Info 5809 0450



INNOKAS

kutsus robotikahuvilisi noori alates 4. eluaastast.

Robotikaringid alustavad 1. sept. E-R kl 14-18 K kl 14-20

Kuutasu 15 eurot.

Info ja eelregistreerimine

E-post innokas@innokas.ee

Mob 5336 3072

Posti 34 (soklikorrus), Haapsalu



Jõulukingiks pillid?



10. septembrist asume uuel aadressil Tartu mnt 35, Tallinn

Valikus mitmesugused kitarrid, akordionid, digiklaverid, saksofonid.

Paldiski mnt 19a, Tallinn. E-R 10-18, L 10-15. Tel 5196 0638. E-pood: www.kayansound.com



19.08-06.09 2015

Haapsalu Kaubamajas

KOOS KOOLI



HAAPSALU KAUBAMAJA



„Valge Daami saladuse” proov teisipäeval Haapsalu piiskopilinnuses – käsil on turustseen.

6 × ARVO TÄRMULA

Valge Daami pantvangid

Ilmselt ei osata ammu enam pöörata tähelepanu pisiajale, et Haapsalu linna üheks kõige olulisemaks kultuuri-sümboliks olevat Valge Daami lavastust teevad inimesed, kes ise juba aastaid enam Haapsalus ei ela.

Lemmi Kann

Aga igal aastal tõmbab neid nagu magnetiga siia piiskopilinnuse juurde tagasi. Ja nad tulevad – nad on Valge Daami pantvangid.

Istume selle loo „peasüüdlas-tega” kultuurimaja tühjas kohvikus. Tühjas seepärast, et on esmaspäev ning kultuurikeskus koos raamatukogu ja kohvikuga siis linnarahvale suletud. Niisiis on see suur maja kogu oma pika ja kireva ajaloo meie päralt – kellele meenub üle Eesti kuulus vokaal-instrumentaalansamblike atesteerimine „Haapsalu Kevade” nime all, kellele rahvateatri „Randlane” värvikad lood ja kellele see, et kunagi olid siin rajooni kõige vingemad diskod. Rääkimata Haapsalu õudus- ja fantaasiafilmide festivalist, mis praegusel ajal aina tuntust juurde kogub.

Seekord aga räägime hoopis Valge Daami saladusest – mis see on, mis igal aastal isegi teisest maailma otsast jälle kohale toob, selleks et rahvas saaks paaril pimedal augustiööil näha vabaõhulavastust Valge Daami legendist.

„Ma proovisin vahepeal Valgest Daamist eemale hiilida,” tunnistab Anneli, kes tuleb igal aastal just augustiks Haapsallu oma praegusest kodulinnast Trierist Saksamaal. Katse ära hiilida oli siis, kui Indrek Pangsepp lavastas oma versiooni kuulsast legendist (2008 – toim.) ja Anneli mõtles: las nad siis teevad, nad saavad ju ilusti hakkama. Ometi tuli kaks nädalat enne esietendust meeskonnalt üks väike appikarje ja jälle läks nii nagu alati...

„Ma arvan, et kui ma peaksin ühel hetkel tõesti loobuma, siis need võõrutusnähud saavad hirmsad olema. Mulle meeldib seda teha ja ma ei raatsi loobuda! Võib-olla peaks – ma ei tea, aga see saab väga valus olema,” ütleb Anneli, kes on Valge Daami lavastuste juures vastutavas rollis olnud 2000. aastast.

„Minu Valge Daami aeg algas aastal 1984, kui ma Viljandi kultuurikoolist Haapsalu kultuurimajja tuln,” räägib Pille, ise ka imestades, et sellest juba nii

palju aastaid on. „Sellest ajast ma olen Valge Daamiga seotud – kas on mul etenduses mõni roll olnud või olen lavastajal paberi ja pliiatsiga sabas käinud ja tema mõtteid üles kirjutanud. Sellest ajast, kui Anneli asja üle võttis, olen ka mina etendusega juba rohkem seotud.”

Põhjus, miks ta igal aastal jälle tuleb, on üsna lihtne ja inimlik. „Ma teen seda seltskonna pärast! Tähtis ongi see, et me saame jälle kokku, tuleme ja teeme rõõmuga,” jutustab Pille.

„Minu Valge Daami aeg algas aastal 1984, kui ma Viljandi kultuurikoolist Haapsalu kultuurimajja tuln,” räägib Pille.

„Meie meeskond on nii kokku kasvanud, et piisab ühest sõnast ja kohe on kõik hakkamas. Ühtne jõud on see, mis Valge Daami tegemise juures innustab ja jälle kokku kutsub. See on hästi vahva!” ütleb Pille, keda siin kandis rohkem Pilleka nime all tuntakse.

Kui küsin, mis on Kai vabandus, kes selle vestluse ajal on meiega ühenduses mobiilse sidevahendi vahendusel Pärnust, kostab alati reibas Kai, et tema vabandus on Aken. „Ega mul etenduse endaga ole enne seekordset lavastust kokku puudet olnud. Ma olen Valge Daami üritusteks küll muid asju teinud, aga etendust tegin ma esimest korda alles siis, kui Anneli selle tüki valmis kirjutas ja lavale tooma hakkas. Minule oli see täiesti uus kogemus ja see meeldib mulle kohutavalt! Kui sa oled ikkagi Valge Daami saatel üles kasvanud ja kõiki neid etendusi näinud...” annab Kai mõista, et Haapsalu legendi etendustel on sõltuvust tekitavad mõjud ka kõrvalseisjale.

Haapsalu legendi vabaõhulavastusi on siin nähtud igat sorti ja masti. Kai sõnul oli nendega nii, et kord oli kohv temal jätunud ja siis jälle liiga kuum, aga Anneli libreto ja Toomas Lunge muusikaga „Valge Daami saladus” sobis tema veregrupiga imehästi.

„Ega ma ausalt öelda kohe täpselt aru saanud, mida An-

neli must tahtis, aga meil on alati väga hästi klappinud ja asi hakkas meil lihtsalt mõnusaalt jooksuma,” räägib Kai, kelle roll on visuaalse dünaamika tekitamine ehk maakeeli laval masside liigutamine.

Aga veelgi on rahvast augusti täiskuuööde ajaks Haapsalu linnusesse seks puhuks kohale tulemas. „Anto Siimson, meie esimene toomhärja elab Kihnus, teine toomhärja Markus Raudkivi tuleb Tartust. Munk Gregorius, kes on Haapsalust pärit – Marko Matvei –, tuleb Tallinnast. Kosilane Vilivald, meremees kodanikunimega Arved Alas seilab suurema osa ajast hoopis mööda meresid. Üks koori liige tuleb koguni Jõhvist,” loetleb Anneli.

Eesti on seega kaetud.

Muusik muundub näitlejaks
Sel aastal astus Valge Daami vennaskonna ridadesse uus suurus. Et mitte üles lugeda kõiki projekte, kus on kõnealune isik osalenud, ütleme lühidalt: klahvpillimängija ja laulja Anti Kammiste, kes mängib Anti Rannuse asemel üht peaosa,

toomhärja Jonathani. „Mind räägiti ära meili teel. Olin parajasti Hongkongis hotellis, kui sain meili, mis ütles, et see kiri sisaldab pakkumist, millest ei saa keelduda. Saatja oli mõistagi Anneli,” muheleb Antti.

Anneli tsiteeris seal „pühakirja” ehk lavastuse libreto 13. minutit, mis ütleb nii: „Mis jumalast anti, kord Haapsallu kanti”, mida tuleb mõningat kirjapildilist erinevust ignoreerides tõlgendada nii, et Antti osalemine lavastuses on ette määratud ja tõrkumine seetõttu mõttetu. Ega Antti olnud vaja väga palju moosida kah.

„See oli puhtalt uhkuse küsimus: kui juba „jumalast anti”, siis ei saanud ju seda eirata,” naerab ta. „Kui nüüd täiesti aus olla, eks see olnud mul keeruline otsus, aga ma võin ühe korra elus mingi väljakutse ju ka vastu võtta,” räägib Antti ja seletab, et Valge Daami lavastuses osalemine on temal eneseületamise projekt.

„Ma pole ju näitleja! Ma ei tea, kuhu käsi panna, ma ei tea, kuhu jalgu panna, kuhu vaadata, kuidas pöörata.

Täna hommikul ärkas hirmuhigist läbimärjana," räägib muusikuna sadu lavalauu auklikuks kulutanud mees.

Kaaslaste julgustava õlalepatsutuse peale, et oh, küll see näitlejameisterlikkus ka tuleb, teatab Antti rõõmsalt: „Jah, aastatega! Siis, kui ma ka ükskord juba staažikas Valge Daami mängija olen, kunagi 20 aasta pärast," naerab ta, esialgu taipamata, et andis just välja veksli end veel vähemalt kaheks aastakümneks etendusega siduda.

Mõistagi pandi see hooletult pillatud lubadus Anneli, Pilleka ja Kai poolt targu kõrva taha ja lubati sisse kasseerida.

Mis tunne on Anti Rannuse kingadesse astuda?

„Väga põnev ja väga keeruline, sest need kingad on jõe suured! Ma komistan nendega pidevalt. Kõik teised osatäitjad teavad täpselt, kuidas mina pean laval mingis stseenis olema, kahjuks mina seda nii täpselt ei tea. Ja ma ei saa seda rolli ja liikumist ka päris enda järgi ümber teha, sest kõik on harjunud sellega, mida Anti laval tegi," selgitab Antti asja keerukust.

„Anttiga on meil tulnud teha väga suur töö ja seda ilma meespeategelase Olafita, kes pääseb meie juurde siia alles homme (teisipäeva – toim.) hommikul. Me ei saa ju teha Jaanile (Jaan Lehepuu, Olafi rollis – toim.) üllatusi, et nüüd on meil siin stseenis hoopis teistsugune roll ja liikumine.

Tegelikult on natuke kahju ka, et Antti ei saa etenduses väga palju improviseerida ega iseennast rolli panna," räägib Anneli.

Meie jutuaajamise päevaks pole Antti oma lavapartneri Jaani ega ka Kaiga töösituatsioonis veel kokku puutunudki – proovides on talle seni „Olafit teinud" Anneli, kel on mõistagi kõigi tegelaste jutud-laulud peas ja tulevad une pealt, kui vaid vaja.

Kui ühe erandiga on Valge

Daami lavastuse käsikiri ja muusika tellitud professionaalsetelt tegijatelt, siis „Valge Daami saladusega" läks teisiti.

Ise tehtud, hästi tehtud

„Sellega oli nii, et püüdsime leida uut kirjutajat, mis eri põhjustele ei õnnestunud. Siis ma küsisin Andres Ammase käest, mis ta arvab, kui teeme seekord ise," meenutab Anneli.

„Ammas ütles, et jah, loomulikult! Miks ma just Andrese käest küsisin, ma ei teagi, aga kui on mingi tähtis küsimus, siis ikka tahad, et hea sõber, kes on ühtlasi lugupeetud inimene, kinnitaks, et ma olen õigel teel," ütles Anneli.

Andres ütles: ära siis päris kõike ka enda peale võta – las muusika teeb ikka keegi teine.

„Siin ei olnud pikka mõtlemist ja õnneks oli Toomas Lunge kohe nõus," meenutab Anneli, kuidas sündis sel aastal kolmandat korda mängitav ja publiku väga sooja vastuvõtu pälvinud lavastus.

„Minu meelest oli see väga hea ja julge otsus!" kiidab Kai ja seletab, et kui Annelil on tekstide kirjutamine alati väga hästi välja kukkunud, on sedakorda tulemus eriti tugev – etendus on selgelt publikule ja vaatamängule orienteeritud ning väga hästi haaratav.

Ise tegemise pluss ja miinus on selles, et pärast saad süüdistada või õnnitleda ainult iseennast.

„Ideaalne! Ajastus oli väga õige! Võib-olla ta just ootaski selistsuuremat formaati," ütleb Kai. Pillekas tunnistab, et tegelikult on juba varemgi nii suusoojaks nalja visatud ja mõtet veeretatud, et teeks kohe täitsa ise, kogu lavastuse. „Et ei hakka kuskilt kedagi kaupleva ja siis ootama, kas see tekst nüüd tuleb, milline see tuleb ja kas see tuleb õigeaks ajaks. Vahel on ka juhtunud, et ikka ei



Hetk 2008. aasta lavastusest, mis valmis Indrek Pangsepa käe all. Mõõka hoiab Anto Siimson.

tule. Siis muudkui jälle ootad ja ootad."

„Anneli kiituseks ütlen ma veel seda, et kui tekste kirjutab inimene, kes ise laulab, siis ta mõtleb ka selle peale, kui mugav seda laulda on. Tavaline tekstikirjutaja või luuletaja võib kirjutada küll väga sügava sisuga ja huvitava teksti, aga võib juhtuda, et seda laulda on täielik enesetapp," tunnustab Antti niigi juba punastavat autorit.

Ise tegemise pluss ja miinus on teadagi selles, et pärast saad süüdistada või õnnitleda ainult iseennast. Anneli ja Pillekas tunnistavad, et kui tellida kelleltki käsikiri, ei saa mitte kunagi üllatusi vältida – ei häid ega ka mitte nii häid.

„Eks neid hetki ole olnud igasuguseid," muheleb ta.

Ühe suurema üllatuse osaliseks sai tema sõnul vahest kauaegne rahvateatri Randlane juht Marina Sillaste, kui talle laekus Hardi Volmeri lavastuse käsikiri, mille autorid on suurmeistrid Villu Kangur ja Ilmar Trull.

„See oli ikka siiga hea tekst!" kõlab üksmeelne

hinnang ja kõigi suu läheb selle lavastuse paremaid palu meenutades laiale naerule.

„Ütleme nii, et kõik ei mõistnud seda. See kas meeldis väga või ei meeldinud üldse, külmaks ei jäänud keegi," räägib Pillekas.

2005. aastal tuli aga leppida n-ö säästulavastusega – piiskopilinnuses pidid algama suured renoveerimistööd, aga nende algus lükkus ootamatult edasi.

„Võtsime siis läbi aegade lavastustest paremad stseenid ja panime neist loogilisena tunduvas järjestuses loo kokku. Kõiki originaaltegelasi me kohale küll ei saanud – Elle Kulli asemel mängis näiteks kunagine kultuurimaja direktor Maria Pettai ja Sepo Seemani „kehaks" tuli Veikko Täär," meenutab Anneli.

„Need inimesed, kes Valge Daami lavastustest midagi ei teadnud, ei saanud küll suhteliselt mitte midagi aru, aga väga lahe oli! Asi toimis, kuigi osa vaatajate meelest oli kontekst puudu. Ühel hetkel oli meil laval kuus või seitse Valget Daami," ütleb ta.

Järjekorras 13. Valge Daami lavastuse võtsid nii publik kui ka ajakirjanikest kriitikud väga hästi vastu. Paraku mängitakse sel nädalavahetusel „Valge Daami saladust" viimast korda. Mis saab edasi?

Asjaosalised on ühel meelel, et varem tehtud pole mõtet uues kuues korrata – peaks millegi uuena välja tulema. Anneli avab veidi kaarte ja poetab, et tuleb lähapäevil ilmselt liisku heita, kummale potentsiaalsele tegijale esimesena kinnas visata.

Kas võib kindel olla, et järgmisel aastal sama seltskond taas Valge Daami lavastust teeb ja Antti hakkab oma välja lubatud 20 aastat näitlejastaaži välja teenima? „Kui sel aastal kuidagi hästi välja kukub ja kellelgi mind pärast seda veel vaja on, siis küll, jah," lubab Antti.

Järgmine põlvkond laval

„Tegelikult on ju selliseid asju väga tore teha, oma seltskonnaga, ja see seltskond on mulle juba päris oma. Seda soola on aastate jooksul koos päris palju ära söödud – on nii mõndagi kultuur-

set koos tehtud," muheleb ta. „Mina olen alati olemas, kui mu elus just midagi eriti pöördelist ei toimu," ütleb Pillekas. „Jaa! Ma olen niikuinii Haapsaluga kätest ja peast ja jalust nii seotud, et iga põhjus veel rohkem siin käia on väga äge!" hõiskab Kai. „Kogu meie näiteseltskond on nii lahe! Inimesed lustivad, teevad samal ajal kõvasti tööd ja selle kõrvalt saab südamest naerda. Kogu aeg on mõnus adrekas ülevall!"

„Ja ongi nii!" haarab Pillekas sõna sabast kinni. „Oled oma tööde ja tegemistega siit eemal ja kohe ootad seda aega, millal saab jälle tulla. Alati, kui lahku läheme, on väga kurb."

„Sellel aastal on mu vanem tütar ka laval, üks Ridala tüdrukutest. Tema meenutas, kuidas ta on terve lapsepõlve nautinud näidendiproove ja oodanud, millal see etendus siis nüüd tuleb. Nüüd on mu teine laps selles eas, et hakkab sama moodi Valge Daami aega nautima ja läheb ai-nuükski linnas Valge Daami plakatite nägemisest elevile.

Pole midagi teha – see on meil veres!"



Anneli Aken

Libreto autor ja lavastaja. Käis Haapsalust korraks ära 2004–2005 ja lahkus Eestist 2007. Elab Saksa-maal Trieris. Vabakutseline kultuurikorraldaja ja lauluõpetaja.



Kai Tarmula

Lavastuse liikumisjuht. Lahkus Haapsalust 1996. aastal. Elab Pärnus. Praegu lapsepuhkusel ettevõtja.



Antti Kammiste

Toomhärja Jonathan. Lahkus Haapsalust 1986. aastal ja naasis 2014. Sellest aastast ametlikult Haapsalu linna kodanik. Muusik.



Pille Raudkivi

Etenduse juht. Saabus Haapsallu 1984. aastal Kiviõlist, pärast Viljandi Kultuurikooli lõpetamist, lahkus Haapsalust... Elab Tallinnas. Kultuurikorraldaja, töötab Loo kultuurikeskuses.

Kultuurikeskuse alt kostab keldriline heli

Reedel astub Valge Daami päevadel Karja tänava tornilaval üles kunagine menubänd - 43 aastat tagasi asutatud Alfa-C.

Margus Välja

Haapsalu kultuurikeskuse tagumise kontoriukse kõrvalt läheb lühike trepp järsult alla, selle taga on poikvel must uks. Maa alt kostab vägev rokkmuusikat meenutav keldriline heli, mis kohati katkeb, siis läheb samast kohast edasi.

Hääle peale minnes jõuab pisikesse tuppa, mis mahutab üllatavalt palju üksteisest üle hüüdvat, pille ja nuppe sõrmitsevat rahvast, vähemalt tosina. Ruumis on kuhjaga muusikariistu – kaks Rolandi süntesaatorit, kitarre, trummid, mikrofonid, helivõimendusaparaadid; ukseavast libistab end sisse veel üks tulija – lühikeste pükste ja rohelise T-särgiga mees viiulikastiga.

Seltskonda ühendab see, et eri aegadel on neil olnud lühem või pikem suhe Haapsalus tegutsenud muusikalise kollektiiviga Alfa-C ja et praegu tehakse koos proove ajalooliseks avalikuks ühisesinemiseks üle aastate või aastakümnete.

Paari aasta eest kutsusid mõned eestvedajad vanad bändikaaslased kokku, vanu aegu meenutama. Jõuti mõttele, mida nüüd ellu viiakse: teeks jälle koos muusikat. Esimene esinemine oli Haapsalu kultuurikeskuse uue maja avamise 40. aastapäeva peol 2. mail ja see läks korda, innustas edasi harjutama.

Asutajaliikmed on kohal

Proovitoas on meeste seas ka üks naine, kes üritab kasutada vaiksemat hetke selleks, et midagi paberile panna. See on ansambli ühe loomeperioodi lauljanna Ilona Aasvere, ametilt muusikaõpetaja ja Haapsalu põhikooli huvijuht. „Paneme kirja, mis lood teeme.”

Aasvere ütleb, et kokku tulnud muusikavennaskonnaga on käsil viies või kuues proov. „Muudkui areneme!” hindab ta.

Kohapeal on pillimehi ja lauljaid Alfa-C eri loomingupeerioidest. „Eriti väärt on, et kaasa teevad kõik mehed, kes Alfa-C omal ajal käima panid – peale Peeter Lõokese, kellega alles sel suvel hüvasti jätsime: Jüri Põlder, Peeter Tammik, Andres Teppor. Naisi on kahjuks vähe välja ilmunud – puudu on Sirje Medell, Tiiu Haarjõe jmt.”

Retakordist Rolandini

Proovi on pillimehed tulnud oma riistadega. Kohe ukse all on Rolandi süntesaatori üles seadnud algkoosseisu mees Peeter Tammik. Ta meenutab, et 1970 või 1971 proovisid Haapsalu vana-linnas lähestikku elanud poisid

Andres Teppor, Jüri Põlder ja tema koos pilli mängida. Tammiku kodutänava poiss Peeter Lõokene, kes oli juba mänginud ka varem Haapsalus tegutsenud noorteansamblis Alfa, oli siis Vene sõjaväes. Maailmas oli parajasti biitlomaania kõrgaeg ja (elektri)kitarrimuusika oli popp ka siinses maailmanurgas.

Ühe standard-kitarripundi koosseis oli teada: paar kitarr, trummid, mingi Hammondi orelisorti klahvpill. Kergest, kantavast miljonite võimalustega digitaalsüntesaatorist ei osatud veel unistada – need jõudsid maailmaturule alles kümmekond aastat hiljem.

Kui Lõokene 1972 sõjaväest tagasi tuli, mindi neljakesi Haapsalu vanasse kultuurimajja ja hakati koos moodsa aja tantsumuusikat tegema. Ansamblile võeti nimi Kommerts. Või oli see peenemalt Commerce, seda Tammik ei mäletanud. Praegune Eesti tipparhitekt, Raul Vaiksoo Vilde (Võnnu) tänavast oli koolipoiss, kes kujundas selle nimega plakati; hiljem lõi ta ka ansambli kaasa.

Kultuurimajas olid mingid pillid, sh Tallinna raadioelektronikatehase RET elektriolel Retakord. Seda on nüüdsel ajal ka antiiksüntesaatoriks kutsutud.

Poiste pandud bändinimi aga kohalikele kultuuriülemustele ei sobinud. Seepeale jääd juba korra Haapsalus käibel olnud ansamblinime Alfa juurde, lisandiga C. Üks mees, Lõokene, oli ju seal ka osaline olnud. Kuhu Alfa-B vahepealt jäi?

„C tundus siis meie meelest kõlavam, sellepärast võtsime, B-d ei olegi!” meenutab Tammik.

Haapsalu kultuurielu oli tulnud juhtima jõuline orkestrijuhth Andres Kaus, kes pillimeestele kiiresti korralikumad pillid ja selle aja kohta hea heliaparatuuri, Ungari BEAGi välja ajas. Muidugi teadsid poisid juba ka seda, mis pillidega Uriah Heep või Eric Clapton mängivad; välismaa ajakirjapiltidelt oli nähtud, et tipptegijail on laval Marshalli valjuhääldid, kuid edasiminek oli seegi.

Praegu, kultuurikeskuse keldri prooviruumis, kohe Tammiku Rolandi digisüüdi kõrval paistabki silma üks Marshalli kirjaga helivõimenduse kast, mis 40 aastat tagasi olnuks Eesti NSV väikelinna noorte muusikameeste unelm... Milline särav kõla, puhtad tämbrid, võimalused heli katsetada ja uut leiutada!

Tõmme käredama poole

Kuigi biitlid olid maailmakuulsad ja mingi kaja neist ulatus ka



Ilona Aasvere mäletab, et tema liitus Alfa-C-ga 1977. aastal. Viiulipartiid esitab ametilt mehaanikainsener Arvo Kaer.



Algkoosseisu poiss Andres Teppor (esiplaanil) alustas kitarristina, hiljem sai tuntuks lauljana ja on laval esinenud tänini. Urmas Heina (taga paremal) mängis Alfa-C-s juba 41 aasta eest.

Nõukogude Liitu, tõmbas noori mehi rohkem käre rokkmuusika – nii, nagu tegid Led Zeppelin, Deep Purple, Uriah Heep... Kultuurimaja tiiva all tegutseva ansambli peaülesanne oli sisustada seal korraldatud tantsupidusid. Tantsuks prooviti peamiselt raadiost kuuldu järgi järele aimata kõike, mis teati mujal maailmas parajasti popp olevat. Eriti hästi läksid inglise ansambli Christie (1970. a. tipplood „Yellow River” – „Vana jõgi”, „San Bernadino” – „Suvemälestus”) ja Ameerika Creedence Clearwater Revivali laulud.

Kultuurimaja ja kohalik komsolikomitee nuputasid 1970. aastail koolinoorsoole hariva üritustesarja – Noorte ABC. Keege ei mäleta enam, mis tarkusi

seal jagada üritati, kuid see on mees, et igavate juttude järel tuli tants. Koolilapsi muidu kultuurimaja pidudele ei lubatud, aga see oli üks koht, kus sai Alfa-C järgi tantsida.

Isetegevuslikele esinejaile olid ametlikud ülevaatused, nn tarifitseerimised, kust üldse avaliku esinemise luba saadi. Need määrasid ka selle, kui palju võis muusikuile esinemistasu maksta. Vokaal-instrumentaalansambli repertuaaris pidi olema vähemalt 50 lugu, neist 75 protsenti Nõukogude autoritelt. Viimasega sai bluffida, heliloojanimesid väänata ja muuta, aga lugude hulgaga mitte. Ülevaatajad võisid näidata näpuga mis tahes lugu laulunimekirjast ja käskida seda mängida.

Juba teisel tegevusaastal sai Alfa-C ülevaatajailt – Eesti lugupeetud muusikainimestelt – kõrgeima, A-kategooria. Esinemisi kodus ja mujal Eestis oli tihedalt. Meeles on ka bändi esimene eratööots – kutsuti mängima helilooja Cyrillus Kreegi poja Jüri pulma.

Muidugi tegi see kõik kohalikud noored moemuusikud kuulsaks, austajaid oli virnana. Alfa-C oli tugev, kvaliteetne kaubamärk, mis hakkas aastatega tasapisi oma kandi legendiks kujunema.

Tammik ütleb, et noorelt ei peljatud kallale minna kui tahes keerulisele muusikale – et proovime, eks näis, kas ja mis välja tuleb. Lihtsamate laulupalade esitamise kõrval pakkus roh-



Sellest ruumist kultuurikeskuse keldrisse.



Imre Raidla (vasakul) ja üle 40 aastat tagasi asutatud Alfa-C keldrisse.

kesti pinget ka süvenenumaid teoseid mõista ja neid kuulajale omal moel avada. Kuraas korvas muusikakoolituse ja -kogemuse nappust.

Samamoodi oli laulutekstidega – taheti esitada algkeeles, aga kuna inglise keelt polnud keegi õppinud (võõrkeelena oli sel ajal koolis levinum saksa), siis aimati seda järele. Jüri Põlder on selle kohta öelnud: lauldi inglise keele taolises segakeeles.

Laulusolist ja pianist Peeter Lõokene olnud eriliselt andekas käigu pealt sõnu tekitama – umbes nagu rahvalaulikud või räpparid, kes laulavad kõigest, mida parasjagu enda ümber näevad. Näiteks keset laulu näinud Lõokene klaveri kõrval Chesterfieldi sigaretipaki rek-



Andris kostab juba mitu nädalat aeg-ajalt keldriline heli: taasühinenud Alfa-C teeb reedeseks Karja tänava tornilaval esinemiseks proovi.

6 x ARVO TARMULA



astat tagasi Alfa-C-ga ühinenud Aivar Sarapuu: muhe



Alfa-C üks asutajaid Peeter Tammik tunneb heameelt, et algne kahvatu idee vana bändiga taas koos mängida hakkab jumat võtma.



Pundi kaasasutaja Jüri Põlder oli algusest peale trummimees.

laamiga välismaa kilekotti ja esitanud seepeale järgmise salmi peamiselt selle ainetel.

Sõna „Chesterfield” tundus kõlavat popilt, Lääne moodi, ja sobis laulusse oivaliselt. Seda enam, et kehv helivõimendus muutis kõlapildi üsna kriiskavalt lärmakaks, nii et sõnadest nagunii keegi suurt aru ei võinud saada.

Progerokk aastast 1976

Proov läheb käima, esimesed lood laulab solistina Heikki Sool. Tempoga läheb vaidluseks. Sool ütleb: „Ma olen 30 aastat seda niimoodi laulnud.”

Keegi (tagant ei näe täpselt, kes) nendib: „Siis oled 30 aastat valesti laulnud.” Lõpuks leitakse õige rütm ja lugu sujub.

„Millega kontserti alustame?” küsib seejärel Aasvere. Mõttevahetus viib sinna, et reedel võiks alustada – aga võib-olla hoopis lõpetada? – Peeter Lõokese omakirjutatud looga.

Bassimees Tiit Koppel suutis Eesti Raadio fonoteegist leida 1976. aasta kevadsuvel raadio-stuudios salvestatud viis Alfa-C omaloomingulist laulu. Autor, pianist ja laulusolist Lõokene, trummid – Jüri Põlder, kitarr – Andres Teppor; klahvpillid – Peeter Tammik, bass – Tiit Koppel, viiulid – Maire Siimo (Gilden) ja Helgi Tõkke.

Lindistused saanud teoks tolase tuntud diskori – diskotaadi – ja nimeka noortemuusika publitsisti Riho Baumann algatusel. Töö raadiostuudios kestis terve

pika päeva ja muusikud pidid olema valmis veatuks mänguks, sest selle aja helisalvestis ei võimaldanud hilisemat kohendamist sel moel nagu digiajastul.

See pole Alfa-C ainus omalooming, katsetused ja otsingud kuulusid ansambli igapäevaelu. Need professionaalselt jäädvustatud helitööd on aga alles ja kõlavad kui kodumaise progeroki väärikad näited. Progressiivse roki kõrgaeg maailmas aga oligi just 1970. aastate keskpaik, kui tavapärasest lauluvaletist (salm-refraan-salm) taheti värskendada ja kitarripundi kõlapilti rikastada – tuua sisse viiulid, puhkpillid, klassika- ja džässielemendid. Peale viiulite on Alfa-C-s kõlanud keelpillidest ka tsello, mida mängis Mare Kütt (Tereping). Nii

viulidajad kui ka tsellist olid sel ajal ise veel keskkoolitõudrukud.

Tulemas Alfa-C laulupidu

Bändiproov Haapsalu kultuurikeskuses hakkab ilmet võtma. Vokaalsolistide kaupa mängitakse läbi lood, mis reedel ettekandele tulevad. Alfa-C pika eluloo jooksul on neil laulusolistel olnud palju, pärast Soola esitab oma lood meisterlikult Andres Teppor – ka need, mida Alfa-C hiilgeaja Haapsalu publik tema esituses eriti mäletab. Kes reedel kohapeale tuleb, ei pea pettuma. Mis lood need kõik täpselt on, ei lubata enneaegu välja rääkida – rõõmsaid üllatusi peab reedene kontsert täis olema!

Proov jätkub lugude ja vaheldumisi tuliste aruteludega

tempode, helistike ja muu muusikaliselt sisurikka üle – näiteks Jose Feliciano „Vihm” kiskunud moosekantide meelest tempokaks nagu jooksupolka.

Oma palad teevad läbi Ilona Aasvere, Rego Jaanus, Urmas Heina, Imre Raidla. Särtsakalt on ka kaks tundi ansambliproovi kulunud. Tänaatakse viiuliga muusikasse kõlavärve juurde toonud Arvo Kaera, kel vaja nüüd minna. Lahkuma peab ka kitarrist ja Alfa-C ühisettevõtmiste hea vaim Aivar Sarapuu – temal on õhtused vanaisa lapsehoiukohustused.

Tõist ansambliproovi edasi kuulates kadus teadmine, et mitmedki mängumehed on koosmuusitseerimisest igaviku eemal olnud. Kuid mitte kõik nagu

lauljad Ilona Aasvere ja Andres Teppor; klahvpillimängija Andres Kase jt.

Ansambel kõlab värskelt ja haaravalt. Alfa-C eelolev kontsertesinemine lubab tulla vaheldusrikas nagu väike laulupidu – mõtlik ja hoogne, käre ja mahe. Väike ülevaade paarkümmend aastat aktiivselt tegutsenud muusikakollektiivi eri nägude ja kõlaga perioodidest.

Solistid loovad igauks isemoodi meeleolu, mida ühendab taas mõnusalt kokkukõlava ansambli silmanähtav ja nakatav muusika tegemise rõõm. Lisaväärtuse annab see, et vanu tuttavaid omakandiinimesi ühel laval koos musitseerimas pole ammu nähtud – ja kes teab, millal see uuesti sünnib.

Valge Daami päevade kava

Reede, 28. august

Karja tänav



12 Käsitöölaad

Mihkli park

12 Ranna Rantšo miniloomaaed ja Batuudijussi batuudid

Tornilava

13 Folklooriansambel Böliina
14 Sirje Kaasiku laululapsed
15 Ansambel Pühapäevitajad
16 Viive Marleeni pärimusmuusikud
19 Ansambel Alfa-C
20 Ansambel Dreamers

Tantsulava

15 Tsirkus MIR ON Show
16 Tantsuteater Modern / Ukraina
18 Tantsurühm Läki Tantsule
18 Folkloorirühm Nuckö Folkdans
19 Tantsurühmad Black Coffee ja Kõku

Lasteraamatukogu

15 Agneta Mölleri jutuvestmisõpituba unistamisest ja unistustest // Soome

Veetorn – Piiskopilinnus

17.15 Rongkäik

Piiskopilinnus, Valge Daami etenduse lava

17.45 Avamine

Kultuurikeskuse esine

18–21 Näitus „Taani kunstiõpilaste nägemus Haapsalu legendidest”

Kaupluse Siit ja Seal hoov (Karja 17)

16 ja 18 Haapsalu kuurort 190. Suvituslinna lood ja laulud – kõnelevad Ülle Ehala ja Hilma Tervonen, esinevad Viive Marleeni pärimusmuusikud või Hanila laulu- ja mänguselts / Pilet 3 €

Haapsalu Raamat

18.30 Evelin Ilvese raamatu „Kirju” esitlus

Piiskopilinnus

19 Maria Listra ja Marko Matvere „Suveooper”
22 Muusikaline vabaõhulavastus „Valge Daami saladus”

Kuursaal

20 Haapsalu Suvemuusika
Sa oled hea – Lauri Saatpalu, Raivo Tafenu, Peeter Rebane

APTEK Haapsalu

21 Comedy Estonia stand-up show / Pilet 3 €

Pitsikeskus

22 Valgete Daamide öökudumine

Toomkirik

23.30 Öökontsert – neidudekoor Canzone

Laupäev, 29. august

Karja tänav

10 Käsitöölaad

Mihkli park

10 Ranna Rantšo miniloomaaed ja Batuudijussi batuudid

Tornilava

12 Laulustuudio Gaudio Musicum
13.15 Puhkpilliorkester Haapsalu
14.15 Vokaaliansambel Vivo ja soololauljad Anete Kaleja, Paula Grauze, Ilze Rizenä, Laura Andrijonoka / Läti



15.45 Haapsalu Big Band

17 Haapsalu Poistekoor
18 Trio Siim, Mattias & Karel
19 Ansambel Shoot the Piano Player

Tantsulava

11.30 Haeska segarahvatantsurühm
12 JJ-Street Dance Company
13 Kõhutantsutrupp Iiriseõied
14 Memmede tantsurühm Susanna
14.35 Taani loovkirjutajate luulekava inglise keeles



15 Tantsurühmad Läki Tantsule, Lustlik, Kalurineid

16 Tantsuteater Modern / Ukraina
16.30 Ukraina rahvatantsude õpetus
17 Tantsukool T-Studio
18 Segarahvatantsurühmad West ja Tõrvik Seniorid

Raudteejaam

Valge Daami Bike Show
10 Ümberehitatud mootorrataste näituse avamine
14 Mootorrataste vigursõit
15.30 Kaunimate mootorrataste autasustamine

Paralepa rand

12 Swedbanki 13. lastejooks

Kati savikoda

13 Savi voolimise õpituba / Osalemistasu 9–19 €

Kuursaali esine

14 Jalutuskäik „Kuurort 190” – jutte pajatab muuseumi juhataja Anton Pärn

Lasteraamatukogu

15 Agneta Mölleri jutuvestmisõpituba unistamisest ja unistustest // Soome

Haapsalu Raamat

15 Piret Jaaksi raamatu „Linnalegend” esitlus. Katkendeid loevad näitlejad.

Cafe Hugo

Haapsalu käsitööõllefestival
16 Festivali algus
18 Antti Kammiste
19.30 Anna Curly Duo
21.30 DJ Cortes

Aafrika rand

Muinastulede öö
21 Ansambel Vingerpill
21.30 Muinastule süütamine

Piiskopilinnus

22 Muusikaline vabaõhulavastus

„Valge Daami saladus”

Toomkirik

23.30 Öökontsert – Maarjalaulud – Lia ja Lea Salumäe ning Sirje Kaasik

APTEK Haapsalu

21 Ansambel HU? / Pilet 7 €

Müristaja MC klubihoone (Sadama 30)

19 PõoLoY GLääNZ - Rock'n'Roll / Örnärmedalt romantiline rokkmuusika
20.15 Rusty Roaders – Rockabilly
22 Hanko metalbänd Sacred Dimension / Soome

Pühapäev, 30. august

Karja tänav

10 Käsitöölaad

Mihkli park

11 Pitsipäev

Tornilava

12 Laulustuudio DO-RE-MI laululapsed
13 Keskpäevasving – ans Swell – Maris Aljaste, Siim Aimla, Anna Regina Kalk, Martti Laas, Ramuel Tafenau
14 Duo Jennifer ja Luisa
15 Marie, Robert & Raul Vaigla
16.30 Chacha Roots

Tantsulava

15 Kloun Pann ja tsirkuse direktor (Vello Vaheri tsirkuseperekond)

Raudteejaam (Raudtee 2)

13 Ringsõit Peetrikesega. „Haapsalu kuurort 190” – jutte pajatab muuseumi juhataja Anton Pärn // Pilet 5 €

Haapsalu laht

18 Pühapäevaõhtune kajakimatk // Hind 18 €

Piiskopilinnus



22 Muusikaline vabaõhulavastus „Valge Daami saladus”

KINDLUSTUSLAHENDUSED MEILT!

AID ✓
KINDLUSTUSMAAKLER

Eva Makienko
5563 4012

eva.makienko@gmail.com
www.kindlustusmaakler.eu

28-30. AUG. KELL 12-16
VASTUSED TAROT KAARTIDEL.
KAARTE LÄÖB MARCUS.
ÜHE KÜSIMUSE HIND 15 EURI.

Hetkepüüdja
Karja 8

POOLVÄÄRISKIVID
-20%

GOLDEN TAROT

Kati Savikoda
VÄRKE PÄRLE TASASE PÄEVAL

Nüüd müügil KUNSTITARBED
väga hea hinnaga!
Tellimise võimalus!!!
Oled oodatud!

Karja 16

Ka sinu reklaam võiks olla siin!

Reklaami end Valge Daami erilehes! Hinnad soodsad!
reklaam@le.ee

Järgmine Lääne Elu erileht ilmub 27. augustil

LÄÄNE ELU
TELLIMISHINNAD

1 kuud	8,00 eurot	7 kuud	48,30 eurot
2 kuud	16,00 eurot	8 kuud	55,20 eurot
3 kuud	20,70 eurot	9 kuud	62,10 eurot
4 kuud	27,60 eurot	10 kuud	69,00 eurot
5 kuud	34,50 eurot	11 kuud	75,90 eurot
6 kuud	41,40 eurot	12 kuud	82,80 eurot

Lääne Elu

tel 473 7222 www.le.ee